

**TRABAJO DE FINAL DE GRADO EN TRADUCCIÓN E
INTERPRETACIÓN**

TREBALL DE FI DE GRAU EN TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ

Departament de Traducció i Comunicació

TÍTULO / TÍTOL

**Estudi comparatiu de les actituds
lingüístiques cap a dues llengües
minoritzades:
el cas del català occidental i el taiwanès**

Autor/a: Alejandra Rivera Biosca

Tutor/a: Francisco José Raga Gimeno

Fecha de lectura/ Data de lectura: juny de 2018

Per a la redacció d'aquest treball s'han utilitzat les normes APA (6a edició).

Resumen/ Resum:

Aquest projecte se centra en l'anàlisi de les actituds lingüístiques que manifesten dues comunitats de parlants cap a les seues respectives llengües d'ús, amb la finalitat de determinar quina és la situació de conflicte lingüístic entre la llengua dominada i la llengua dominant. Concretament, s'han estudiat els casos del català occidental i el taiwanès, mitjançant l'elaboració d'un qüestionari que ha respost una mostra poblacional de l'estudiantat del País Valencià i de Taiwan.

Com a treball de recerca no ens proporciona dades de rellevància estadística, però suposa una aproximació inicial a l'objecte d'estudi. A més a més, els resultats obtinguts permeten comparar la situació de dues llengües minoritzades molt allunyades, no només espacialment, sinó també en termes culturals i socials. Alguns trets són compartits i altres reflecteixen que ambdues llengües es troben en etapes diferents del conflicte lingüístic. Les limitades dades que he pogut recollir mostren un panorama molt desolador per al futur del taiwanès, perquè al cap i a la fi són les generacions més joves les que han de garantir el futur de la llengua pròpia.

Finalment, he arribat a la conclusió que sense la implementació d'una política lingüística que faja efectiva la normativització d'una llengua, no hi ha cap via possible envers la seua posterior normalització. No obstant això, la consciència social de la comunitat de parlants és tan essencial com les polítiques que s'hi apliquen, ja que la recuperació d'una llengua minoritzada és un fet plenament conscient i reivindicatiu.

Palabras clave/ Paraules clau: (5)

Actituds lingüístiques, català, taiwanès, conflicte lingüístic, estudi comparatiu.

Aquest treball de recerca no haguera sigut possible sense la col·laboració de Hsuan-Kai Chang. Des de l'altra banda del món, ha sigut la persona que ha traduït els qüestionaris al xinès i ha recollit les dades de l'estudiantat taiwanès. A més a més, ha respost pacientment tots els dubtes que m'han sorgit sobre la seua llengua.

Gràcies per crear un pont entre les nostres cultures.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. INTRODUCCIÓ	3
1.1. Justificació i motivació.....	3
1.2. Objectius.....	3
1.3. Estructura.....	4
2. MARC TEÒRIC	5
2.1. Llengües en contacte	5
2.1.1. Bilingüisme: definició i tipologia.....	5
2.1.2. Diglòssia.....	6
2.2. conflicte lingüístic	8
2.2.1. Etapes del conflicte lingüístic	8
2.3. La normalització lingüística	10
2.3.1. La política lingüística	10
2.3.2. Les actituds lingüístiques	11
3. ANÀLISI EMPÍRICA	14
3.1. Metodologia.....	14
3.2. Contextualització.....	16
3.3. Anàlisi.....	18
3.3.1. Bloc I. Competència lingüística	18
3.3.2. Bloc II. Esferes d'ús	22
3.3.3. Bloc III. Acceptabilitat i tolerància lingüística	26
4. CONCLUSIONS	31
BIBLIOGRAFIA	34
ANNEXOS	36
○ Annex 1. Qüestionari en català.....	36
○ Annex 2. Qüestionari en xinès (amb la traducció a l'anglès).....	42

ÍNDIX DE FIGURES, GRÀFICS I TAULES

Figura 1: Etapes del conflicte lingüístic (Solé i Camardons, 1989).....	8
Gràfic 1: Comparació entre les llengües en què s'ha après a parlar: valencià i taiwanès.....	18
Gràfic 2: Comparació de la competència oral: valencià i taiwanès.....	19
Gràfic 3: Comparació de la competència escrita: valencià i taiwanès.....	20
Gràfic 4: Comparació de la comprensió: valencià i taiwanès	21
Gràfic 5: Comparació de la llengua parlada preferentment: valencià i taiwanès.	22
Gràfic 6: Comparació del volum de lectures: valencià i taiwanès.....	23
Gràfic 7: Comparació de la freqüència amb què s'inicia una conversa en valencià/taiwanès.....	24
Gràfic 8: Comparació de la producció escrita: valencià i taiwanès.....	25
Taula 1: Comparació de les respostes a les afirmacions negatives cap al valencià i el taiwanès.....	27
Taula 2: Comparació de les respostes a les afirmacions positives cap al valencià i el taiwanès.....	29

1. INTRODUCCIÓ

1.1. JUSTIFICACIÓ I MOTIVACIÓ

Per tot arreu del món es parlen gairebé set mil llengües diferents, de les quals un terç estan en perill d'extinció i al voltat de vint-i-cinc desapareixen anualment. La mort de les llengües sempre m'ha paregut un fenomen d'aterradora importància, i aquest treball de recerca em brinda l'oportunitat d'aprofundir més en les raons i, el que és encara més important, les possibles solucions a un problema que s'accelera cada vegada més amb l'implacable avanç de la globalització.

Malgrat aquest panorama desolador que se'ns presenta, les llengües compten amb una qualitat quasi miraculosa que no s'aplica als éssers humans: de la mateixa manera que neixen i moren, les llengües també poden revigoritzar-se i, fins i tot, ressuscitar. N'hi ha que lluiten, obstinades, per sobreviure i, contra tot pronòstic, es mantenen impassibles al pas dels segles. Sempre m'ha agradat pensar que la meua és una d'eixes llengües, i per això tenia clar que el tema que tractaria al meu Treball de Fi de Grau (TFG) seria el de les llengües minoritzades. El que no sabia inicialment era com l'abordaria, i de fet no ho vaig saber fins que vaig tenir l'oportunitat de viure durant dos mesos a Taiwan. Allí vaig descobrir una altra llengua tossuda com la meua, el taiwanès, i em vaig adonar de la universalitat del conflicte lingüístic.

Per aquesta raó, encara que el català i el taiwanès no comparteixen ni tan sols el mateix sistema d'escriptura, tenen més en comú del que ens podria parèixer a primera vista. Es tracta de dues llengües minoritzades que es troben en una situació perillosa i busquen el reconeixement que se'ls ha negat durant segles. Com que som les noves generacions les encarregades de garantir el seu futur, he decidit indagar en les actituds lingüístiques que presenten els joves, ja que considere que la consciència social és essencial per assegurar la pervivència de les llengües autòctones, que són molt més que una via de comunicació: són la presència verbal del que simbolitza ser poble.

1.2. OBJECTIUS

El principal objectiu d'aquest treball de recerca és poder avançar, evidentment a escala reduïda, quin serà l'avenir de les dues llengües minoritzades en què m'he interessat: el català, concretament la seua varietat occidental, i el taiwanès. Amb aquest propòsit, he analitzat les actituds lingüístiques d'una mostra de la població jove tant del País Valencià

com de Taiwan, per fer una anàlisi comparativa de la seua percepció i dilucidar els motius que poden explicar els resultats obtinguts en ambdues comunitats lingüístiques.

1.3. ESTRUCTURA

Aquest projecte està dividit en dues parts ben diferenciades: en primer lloc, s'aporta un marc teòric que inclou una breu explicació de conceptes essencials per a la posterior investigació i, a continuació, es presenta l'anàlisi empírica com a gruix del treball de recerca.

D'una banda, el marc teòric es compon de tres parts, cadascuna dels quals planteja un aspecte distint del camp de la sociolingüística. La primera descriu dos fenòmens inherents al contacte entre llengües: el bilingüisme i la diglòssia; la segona explica les etapes del conflicte lingüístic i, per últim, la tercera està dedicada al procés de normalització. Aquesta última part se centra en dos conceptes imprescindibles per garantir l'eficàcia d'aquest procés: la política lingüística i les actituds lingüístiques de la comunitat de parlants.

D'altra banda, l'anàlisi empírica inclou l'explicació de la metodologia de treball, una breu contextualització històrica i l'anàlisi dels resultats. La investigació s'ha basat en la hipòtesi següent: l'estudiantat bilingüe en català i castellà al País Valencià té una major acceptació cap a la llengua minoritzada en qüestió que l'estudiantat bilingüe en taiwanès i xinès a Taiwan cap al taiwanès. Per tal de comprovar aquesta hipòtesi, he elaborat un qüestionari sobre actituds lingüístiques que ha respost una mostra de l'estudiantat valencià i taiwanès.

Per concloure, l'últim apartat del projecte descriu les conclusions de l'anàlisi, així com també les possibles línies de recerca futura que es plantegen i la relació que existeix entre els coneixements adquirits durant el grau i la seua aplicació a aquest treball.

2. MARC TEÒRIC

2.1. LLENGÜES EN CONTACTE

És ben sabut que les llengües no es manifesten de manera aïllada, sinó que entren en contacte i conviuen les unes amb les altres. Weinreich (1979, p. 1) estableix: “Two or more languages will be said to be in contact if they are used alternately by the same persons”. Les relacions que assoleixen les llengües en contacte poden establir-se per raons de tipus divers (com per exemple, la imposició política i cultural), i la disciplina de la sociolingüística —més específicament la branca de la sociologia del llenguatge— és l’encarregada de l’estudi d’aquestes relacions. La sociolingüística s’ocupa de l’ús —o la falta d’ús— d’una llengua, és a dir, el que es coneix com a ús lingüístic, i es podria definir aquest concepte com la totalitat de les relacions existencials entre la llengua i la resta del sistema sociocultural (Aracil, 1978 citat per Calsamiglia i Tusón, 1980, p. 14).

En aquest apartat tractaré dos conceptes essencials per comprendre les relacions que es poden establir entre dues o més llengües que es troben en contacte.

2.1.1. BILINGÜISME: DEFINICIÓ I TIPOLOGIA

Només cal fer un cop d’ull als diferents estats polítics que ens envolten per adonar-nos que el nombre de llengües supera el nombre d’estats existents. En països com Espanya, Suïssa, Bèlgica o Itàlia —per anomenar només alguns exemples propers— es parla més d’una llengua. Tot i això, el nostre és el continent menys plurilingüe en comparació a la resta del món, sense comptar la varietat lingüística que aporta la població immigrant.

El bilingüisme és un concepte complex, que ha rebut nombroses interpretacions i definicions al llarg de la història de la sociolingüística. El diccionari Fabra dona al terme *bilingüe* tres accepcions diferents, de les quals només la tercera, “individu que usa dues llengües”, defineix el bilingüisme en el seu sentit estricte (Vallverdú, 1973, p. 38). En primer lloc, cal distingir entre dos fenòmens diferents: el bilingüisme individual i el bilingüisme social. Segons assenyala Solé i Camardons (1989, p. 19), “una cosa és l’anomenat bilingüisme individual, el que afecta a una persona en concret, mentre que l’altre seria l’anomenat bilingüisme social, que afectaria a tota una comunitat lingüística o grup humà”.

Si bé és cert que s’han recollit dotzenes de classificacions per reflectir la tipologia del bilingüisme, un dels autors que més ha aprofundit en aquest sentit és Vallverdú (1973,

pp. 38-44). La seua tipologia del bilingüisme és una elaboració personal que recull aportacions d'altres autors com Lambert o Weinreich, de la qual resulten onze criteris. Segons Calsamiglia i Tuson (1980, p. 20), aquesta tipologia exhaustiva del bilingüisme aporta molta llum, però alguns dels criteris podrien ser discutits perquè en alguns casos no deixen clar si es refereixen a l'individu o a la comunitat. En aquest cas en concret, m'he centrat en els quatre criteris més rellevants per a l'anàlisi posterior.

- a) Segons el grau de domini de les llengües en contacte: podem parlar de bilingüisme simètric, en el cas que ambdues llengües es dominen al mateix nivell, o asimètric, en el cas que els coneixements d'una llengua superen els de l'altra.
- b) Segons la motivació psicològica que el produeix: el bilingüisme pot ser instrumental, si l'aprenentatge d'una llengua es dona per motius pràctics o utilitaris, o integratiu, si s'aprèn amb la intenció d'integrar-se en una cultura determinada.
- c) Segons la situació legal: podem parlar de bilingüisme oficial i no oficial. En el primer cas, hi ha cooficialitat lingüística. El bilingüisme no oficial s'anomena així perquè no està reconegut, i pot ser tolerat o perseguit, segons el grau d'acceptació que tinga en les manifestacions públiques.
- d) Segons la política lingüística aplicada: es distingeix el bilingüisme no assimilista i l'assimilista. En el primer cas, la pervivència de la llengua dominada es garanteix mitjançant una política molt igualitària, mentre que en el segon, la política aplicada té per objectiu la desaparició (a llarg o mitjà termini) de la llengua dominada (Solé i Camardons, 1989, p. 23).

2.1.2. DIGLÒSSIA

El terme *diglòssia* va ser definit per primera vegada per Ferguson (1959), ja que anteriorment s'estudiava de manera integrada dins del bilingüisme. Aquest sociolingüista nord-americà va tenir l'encert de desglossar el concepte i el va definir de la següent manera:

DIGLOSSIA is a relatively stable language situation in which, in addition to the primary dialects of the language (which may include a standard or regional standards), there is a very divergent, highly codified (often grammatically more complex) superposed variety, the vehicle of a large and respected body of written literature, either of an earlier period or in another speech community, which is learned largely by formal education and is used

for most written and formal spoken purposes but is not used by any sector of the community for ordinary conversation (p. 336).

Hi ha casos en què el concepte de diglòssia, tal com el va elaborar Ferguson, és de difícil aplicació. Per aquesta raó, la tendència general és la generalització que “considera diglòssica tota situació en què es dóna una varietat *alta* (A), vehicle normal per a la comunicació més formal, i una varietat *baixa* (B), vehicle per a la comunicació familiar o quotidiana, sent aquestes varietats clarament diferenciades” (Vallverdú, 1973, p. 54).

Va ser Fishman (1967) qui va presentar una modificació, o millor dit una ampliació, del concepte de diglòssia. La seua teoria estableix una diferenciació entre el bilingüisme (concepte elaborat pels psicòlegs) i la diglòssia (concepte elaborat pels sociòlegs), i presenta quatre situacions possibles (Vallverdú, 1973, p. 54):

- a) Diglòssia i bilingüisme: la població parla, en termes generals, dues llengües, però una s'utilitza per a àmbits formals i l'altra en l'entorn quotidià.
- b) Diglòssia sense bilingüisme: les elits socials introdueixen una llengua que parlen en el seu àmbit per distingir-se de la resta de la població.
- c) Bilingüisme sense diglòssia: tria d'una segona llengua per voluntat pròpia, sense que cap de les dues quede relegada a un ús menys formal.
- d) Ni bilingüisme ni diglòssia: situació que es dóna en les comunitats monolingües molt aïllades i fenomen pràcticament inexistent.

Aquest primer apartat ha servit per definir dos conceptes essencials per a la sociolingüística, però tant el bilingüisme com la diglòssia son fenòmens merament estàtics. Ens ofereixen una imatge instantània de la situació sense anar més enllà en la possible evolució de la mateixa. Per aquesta raó, en segon lloc és interessant analitzar el conflicte lingüístic, un concepte de caire dinàmic que descriuré a continuació.

2.2. CONFLICTE LINGÜÍSTIC

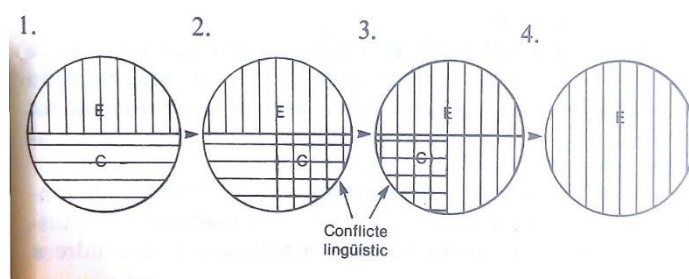

A la seua obra *Sociolingüística per a joves*, Solé i Camardons (1989, p. 54) defineix el concepte de conflicte lingüístic com “una situació en la qual dues varietats lingüístiques competeixen entre elles i provoquen la invasió o el desplaçament d’una de les dues llengües o variants dels àmbits d’ús de l’altra”.

2.2.1. ETAPES DEL CONFLICTE LINGÜÍSTIC

A continuació, ofereix una descripció gràfica de les etapes que constitueixen el conflicte lingüístic, per al qual hi ha dos possibles resolucions: l’extinció o la normalització de la llengua dominada.

Figura 1: Etapes del conflicte lingüístic (Solé i Camardons, 1989).

La situació 1 exemplifica un marc sòcio-cultural en què no hi ha conflicte lingüístic i dues llengües o varietats lingüístiques coexisteixen de manera equilibrada. Es podria parlar també de bilingüisme equilibrat, encara que es tracta d’una situació més bé infreqüent.

En la situació 2 s’observa com la llengua E ha començat a envair les funcions lingüístiques i els àmbit d’ús de la llengua C, que esdevé la llengua dominada. L’espai d’intersecció reflecteix de manera visual el conflicte lingüístic. Algunes classificacions anomenen a aquesta etapa “procés de bilingüització”, basat en una sèrie de pautes (aspectes socials, espacials, etc.). El que més m’ha interessat per a aquesta investigació fa referència a l’edat: els joves són els primers en ser afectats pel bilingüisme i el posterior canvi de llengua, en part perquè tenen una major facilitat per adquirir una segona llengua.

El pas següent és la monolingüització: en la situació 3 s’observa com la llengua E ha ocupat tot l’espai que inicialment pertanyia a la llengua C. En aquest punt, ja no conserva cap funció lingüística ni àmbit d’ús en exclusiva, sinó que els comparteix amb la llengua E.

Per últim, en la situació 4 ja no s'hi detecta cap cas de conflicte lingüístic: la llengua C ha desaparegut per complet i la llengua E s'ha establert definitivament com a única llengua dominant.

Tant la situació 1 com la situació 4 mostren l'absència de conflicte, però d'una manera molt diferent. Com a conclusió a aquesta explicació, Solé i Camardons (1989, p.57) considera que “és necessari evitar el conflicte lingüístic si volem normalitzar una llengua minoritzada , però en direcció contrària, inversa a la dels gràfics. En lloc de tendir cap a la situació 4 caldrà apuntar a la 1”. No obstant això, la direcció que es prenga no evitarà el conflicte lingüístic.

2.3. LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Amb la finalitat d'evitar que una llengua siga assimilada per una altra —el que es coneix com substitució lingüística— cal donar una resposta efectiva al conflicte lingüístic per aconseguir la normalització de la llengua dominada. Per explicar aquest concepte, és necessari distingir entre els termes *normalització* i *normativització*. El segon s'inclou dins del primer i es refereix a la fixació lingüística. Solé i Camardons (1989) aconsegueix sintetitzar el significat d'ambdós conceptes en una sola definició:

La normalització lingüística és un procés històric sòcio-cultural, en el qual un idioma és sotmès a la normativització (regulació ortogràfica, lèxica i gramatical...) i aconsegueix accedir a totes les funcions fins aleshores reservades a la llengua dominant. Un idioma està plenament normalitzat quan ocupa tots els àmbits formals i informals (p. 107).

La normalització lingüística és possible tan sols si es donen les condicions socials i polítiques adients. Per aquesta raó, una política lingüística eficient, conjuntament amb l'acció reivindicativa dels agents cívics, és essencial per garantir-ne l'èxit.

2.3.1. LA POLÍTICA LINGÜÍSTICA

Segons Fishman (1970), que va definir aquest concepte per primer cop, la política lingüística és una activitat política, institucional o no institucional, conscientment exercida o inconscientment provocada, sobre l'ús de les llengües. Mollà (1997, p. 109) afegeix que el procés de normalització d'una llengua no només depèn de l'acció exercida des de les institucions, sinó que també inclou l'acció impulsada des de la societat amb la finalitat o bé de provocar un canvi (progressisme) o bé de mantenir un cert *statu quo* (conservadorisme). En altres paraules: “La dimensió política és només una de les dimensions socials” (Mollà, 1997, p. 110).

No obstant això, és un fet innegable que la legislació és imprescindible per garantir-ne la normalització. En aquesta línia, i com que analitzaré dues realitats lingüístiques molt allunyades, és important ressaltar que no existeix un model de política lingüística universal. Hi ha una gran quantitat de factors a tenir en compte a l'hora de dissenyar un pla lingüístic (socials, econòmics, culturals, etc.).

La política i la planificació lingüístiques de caràcter institucional, tot i ser rellevants, no són *determinants*. Al meu entendre, l'acció cívica és imprescindible per a convertir la reivindicació lingüística en una exigència de caràcter col·lectiu. La societat és la

realitat a normalitzar i la societat ha de ser, consegüentment, l'agent de la normalització (Mollà, 1997, p. 111).

Aquest fragment reafirma la idea que la política lingüística es troba subordinada a una realitat social concreta. En gran mesura, aquesta realitat es veu reflectida en la imatge que els propis parlants tenen sobre la seua llengua, per aquesta raó a continuació abordaré el tema principal d'aquest treball de recerca: les actituds lingüístiques.

2.3.2. LES ACTITUDS LINGÜÍSTIQUES

Les actituds lingüístiques constitueixen un camp d'estudi que des de sempre ha despertat l'interès de la sociolingüística. Com bé assenyala Gómez Molina (2002, p. 53), investigar les reaccions subjectives d'una comunitat bilingüe permet millorar la interpretació dels fenòmens que es produeixen en la interacció quotidiana i reflecteixen les relacions entre llengües i usuaris. A més a més, pot ser útil per dissenyar o ajustar la planificació lingüística i modificar conductes sociolingüístiques. Per tant, el coneixement de les actituds lingüístiques que impregnen una comunitat de parlants pot actuar com una mena d'indicador que ens pot ajudar a discernir si una llengua s'està normalitzant o si, pel contrari, està perdent cada vegada més força. Encara que els especialistes no s'han posat d'acord en una definició homogènia per al concepte *actitud lingüística*, podem destacar-hi dues vessants teòriques tradicionals: la mentalista i la conductista.

- a) Per als mentalistes, l'actitud és un estat mental suscitat per estímuls de tipus divers que poden condicionar la resposta de l'individu. Segons Gómez Molina (2002, p. 56), l'estudi de les actituds basat en la concepció mentalista es dedueix de la introspecció del parlant i no és directament observable. Per aquesta raó, aquest enfocament ha presentat problemes en la seua aplicació, encara que actualment existeixen tècniques per revelar les actituds d'un subjecte sense que se n'adone en escales que permeten quantificar-les.
- b) Els conductistes o *behavioristes* en tenen una concepció ben distinta: consideren que les actituds poden observar-se obertament en el comportament d'un individu en determinades situacions socials (Bem, 1968, 1972 citat per Gómez Molina, 2002, p. 57). Per tant, si es modifiquen les circumstàncies, les reaccions poden variar. Les definicions conductistes poden estudiar-se directament, sense haver d'acudir a informes introspectius, però no es poden predir i per tant no permeten la construcció de patrons sistemàtics i coherents (López Morales, 1989, p. 232).

La complexitat de l'estudi de les actituds lingüístiques no només es veu reflectida en la diversitat d'enfocaments teòrics: l'aplicació pràctica d'aquestes idees, en forma de tècniques d'investigació, presenta també opcions diverses. A continuació, em detindré en l'anàlisi d'algunes de les tècniques més utilitzades per mesurar un fenomen tan abstracte com és l'actitud dels parlants cap a una llengua.

- a) Tècniques directes: els participants són conscients dels aspectes avaluats.
- L'entrevista: el principal repte d'aquesta tècnica és intentar que l'ambient siga relaxat per tal que l'entrevistat conteste amb honestedat, és a dir, que s'aproxime a una conversa espontània i natural (Labov, 1972 citat per González Martínez, 2008, p. 231). Les dades que s'aconsegueixen sempre són més exhaustives que amb els qüestionaris i permeten analitzar més variables, com per exemple aspectes fonètics i fonològics (Hernández Campoy i Almeida, 2005, p. 135). No obstant això, les dades són menys fiables estadísticament que les que s'aconsegueixen amb altres tècniques, i presenta una càrrega de treball considerable (Blas Arroyo, 2005, p. 327).
  - El qüestionari: és una tècnica eficaç per recollir un gran nombre de dades en un temps reduït i, en la major part dels casos, no requereix la presència de la persona que condueix la investigació. Les preguntes han de ser clares per no donar lloc a ambigüitats, i poden ser de resposta oberta o alternatives fixes. Entre els desavantatges que presenta, cal ressaltar que no permet aprofundir exhaustivament en les actituds dels parlants i els resultats poden produir descripcions merament superficials (Hernández Campoy i Almeida, 2005, p. 122). Com que la major part dels qüestionaris són anònims, cap la possibilitat que els participants no siguen honestos o no es prenguen seriosament la investigació (González Martínez, 2008, p. 231).
- b) Tècniques indirectes: els participants desconeixen els aspectes avaluats.
- *Matched-guised*: aquesta tècnica va sorgir dels experiments de Lambert en Canadà, a la dècada de 1960. Generalment, l'estudi parteix d'unes gravacions en què un parlant llegeix un mateix fragment de text en les diferents llengües que volen avaluar-se. Els participants han de respondre a una sèrie de qüestions sobre aquestes gravacions, i segons afirmen Hernández Campoy i Almeida (2005, p. 129), pensen que estan avaluant a parlants diferents, mentre que en realitat estan reaccionant davant un mateix parlant que utilitza diferents varietats o llengües.

Així es pot analitzar quines llengües gaudeixen d'un major prestigi, o són intrínsecament més agradables per al receptor. El problema d'aquesta tècnica és calibrar fins a quin punt s'avalua la varietat lingüística o la qualitat del locutor (González Martínez, 2008, p. 232).

Com a conclusió a aquesta classificació, cal dir que cap d'aquestes tècniques és més o menys vàlida que la resta. Totes elles són combinables i aplicables segons el tipus d'investigació desitjada. Aquesta elecció també dependrà de si es pretén fer una anàlisi qualitativa o quantitativa de la informació, i d'altres factors influents. A l'obra *Metodología de la investigación sociolingüística* (Hernández Campoy i Almeida, 2005), es pot trobar una classificació molt més detallada sobre les combinacions de les tècniques esmentades, així com possibles solucions als problemes que s'hi poden presentar.

3. ANÀLISI EMPÍRICA

3.1. METODOLOGIA

Després de la primera part en què he descrit el marc teòric, em centraré en el cas concret de les actituds lingüístiques que s'observen cap al català i el taiwanès. Abans de començar amb l'anàlisi pròpiament dita, descriuré la metodologia de treball i alguns aspectes contextuais necessaris per comprendre la situació sociolingüística a ambdós territoris, fonamentalment a Taiwan.

He utilitzat el mètode directe del qüestionari, amb preguntes de resposta única tancada (mitjançant escales numèriques i de Likert), ja que són més fàcils d'analitzar i requereixen un esforç menor per part dels participants. El qüestionari consta de tres blocs de preguntes centrats en els diferents aspectes analitzats: la competència lingüística, les esferes d'ús i l'acceptabilitat i tolerància lingüística. Per a la redacció de les preguntes, m'he basat en el qüestionari de Tobarra i Xambó, recollit a l'obra *Usos i actituds lingüístiques a la Universitat de València* (1998).

El qüestionari adreçat als participats valencians ha estat escrit en la varietat de català occidental, i s'ha utilitzat el terme *valencià* per evitar respostes susceptibles. D'altra banda, el qüestionari dirigit als participants taiwanesos ha estat redactat originalment en anglès, i traduït al xinès per una persona competent en la llengua. La idea inicial era que el qüestionari adreçat als participants taiwanesos es redactara en taiwanès, però no comptava amb la limitada comprensió escrita dels seus parlants en aquesta llengua. Per motius que comentaré més detingudament en l'anàlisi, el qüestionari ha hagut de ser traduït al xinès. Les mostres poblacionals que s'han utilitzat són les següents:

- 20 estudiants universitaris del País Valencià menors de 25 anys.
- 20 estudiants universitaris de Taiwan menors de 25 anys.

S'han utilitzat les seues respostes per comparar l'acceptació lingüística de la varietat valenciana del català i del taiwanès pels seus respectius parlants, dins de la franja poblacional acotada. La hipòtesi en què m'he basat (pels fets històrics i polítics que s'expliquen en la contextualització) és la següent:

- L'estudiantat bilingüe en català i castellà al País Valencià té una major acceptació cap al català que l'estudiantat bilingüe en taiwanès i xinès a Taiwan cap al taiwanès.

Segons Buendía (1998), una mostra suficient ha d'estar composta per 30 elements o més, i encara així aquest nombre no sempre garanteix que la mostra siga representativa (ja que cal analitzar factors com l'heterogeneïtat del grup). Per aquesta raó, aquesta anàlisi ha utilitzat una mostra poblacional reduïda i és només un primer acostament a l'objecte d'estudi, sense cap rellevància estadística real. Es requeriria una investigació posterior més exhaustiva i de caràcter quantitatiu i qualitatiu.

3.2. CONTEXTUALITZACIÓ

Conèixer la situació sociopolítica d'un territori és essencial per comprendre l'evolució de les actituds lingüístiques dels seus parlants. Al País Valencià, coneixem de primera mà com s'ha produït el procés de normalització —l'èxit del qual és certament un punt de debat— des que en 1983 s'aprovara la Llei d'ús i ensenyament del valencià. Al llarg dels segles, la nostra llengua ha experimentat períodes obscurs i etapes lluminoses, i totes elles ens han conduït fins on estem actualment. Com que l'evolució en el temps de la llengua catalana és un tema que ha estat molt documentat en els últims anys, i l'extensió d'aquest treball de recerca no em permet aturar-me a explicar amb més deteniment cadascuna de les etapes per les quals ha passat, he preferit centrar-me en la contextualització sociolingüística del cas taiwanès, que és molt més desconegut i requereix, per tant, una documentació més detallada. L'obra de Wu Ming-Hsuan, *Language Planning and Policy in Taiwan: Past, Present and Future*, m'ha servit de guia per elaborar un resum dels fets històrics que han guiat el desenvolupament lingüístic d'aquesta nació.

Taiwan és una societat composta per una pluralitat d'ètnies, en què conviuen més d'una vintena de llengües natives i indígenes. Actualment, compta amb una població total de més de 23 milions d'habitants (Encyclopedia of the Nations, 2008) i els quatre grups ètnics més importats que hi habiten són: la població indígena (1,7 %), els Hakka (12 %), els Holo (73,3 %) i els anomenats emigrants recents (13 %) (Huang Xuezheng, 1993, p. 21). No obstant això, la seua riquesa cultural s'ha vist progressivament minvada per les contínues invasions i colonitzacions que ha patit al llarg dels segles.

Si es parteix només de la història moderna, l'anomenada illa Formosa va passar per mans espanyoles i holandeses durant el segle XVII, abans de sucumbir a la dominació xinesa el 1683. Durant aquesta etapa, la dinastia Ming va introduir el Holo, llengua que ha donat lloc a l'actual taiwanès. Els Ming van ser derrocats per la dinastia Quing, que va introduir el xinès mandarí en les altes esferes de la societat, mentre que el Holo va quedar relegat a la vida privada.

Després de la Primera Guerra Sino-Japonesa, la Xina es va veure obligada a cedir Taiwan al Japó, i durant cinquanta anys es va produir un procés de *japonització* de la societat. La imposició discriminatòria del japonès va donar lloc, per primera vegada, a un sentiment d'identitat cultural taiwanesa. Durant aquest temps, el Holo es va distanciar de les seues arrels xineses i es va consolidar com a llengua local.

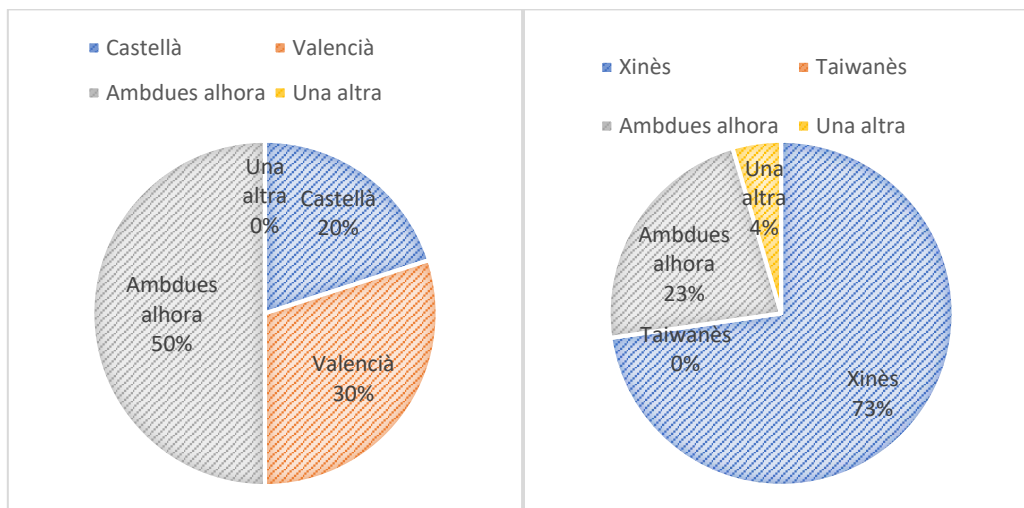
La derrota del Japó a la Segona Guerra Mundial va convertir Taiwan novament en una província xinesa. Quan els comunistes de Mao Zedong van derrotar el partit nacionalista (Kuomintang, o KMT) durant la guerra civil, aquest es va retirar a l'illa de Taiwan amb una onada de dos milions de xinesos, els anomenats emigrants recents. El KMT va instaurar el nom actualment oficial de la República de la Xina, i va consolidar el xinès mandarí com la llengua oficial de l'illa. Va declarar també que les llengües locals eren inapropiades per a l'àmbit acadèmic i cultural: es van prohibir a les escoles i s'imposaren multes i fins i tot càstigs físics a aquells que les utilitzaren.

Des de 1987 fins a l'actualitat, Taiwan ha patit un procés de democratització social i política, fins i tot dins del KMT, quan Lee Teng-hui va esdevenir el primer president nascut a Taiwan i va començar a alternar la llengua dels seus discursos tant en xinès com en taiwanès. A més a més, va tenir lloc la creació del partit de l'oposició, el Partit Progressista Democràtic, defensor de la identitat i el nacionalisme taiwanès. Progressivament, es van modificar les polítiques repressives i el 1993, el Ministeri d'Educació va aprovar que les llengües locals foren optatives a l'escola primària. Malgrat aquestes tímides passes endavant, a dia d'avui l'única llengua oficial de Taiwan és el xinès mandarí, i a les escoles s'utilitzen caràcters xinesos o l'alfabet llatí per ensenyar les llengües autòctones, de manera que en moltes ocasions hi ha limitacions d'expressió. Per la seua part, el taiwanès no ha patit cap procés de normativització i estandardització que permeta als parlants traslladar els seus coneixements orals a l'àmbit escrit.

3.3. ANÀLISI

3.3.1. BLOC I. COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA

- En quina llengua vas aprendre a parlar?

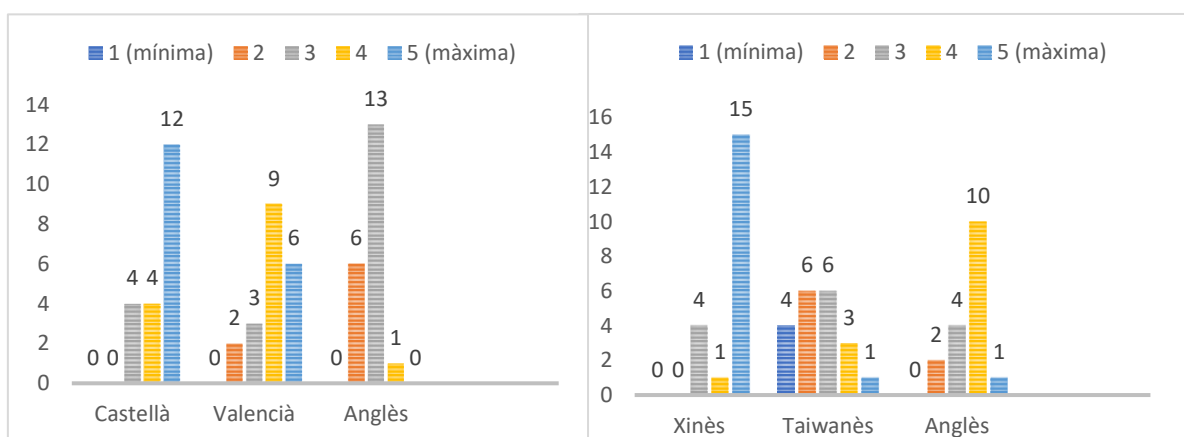

Gràfic 1: Comparació entre les llengües en què s'ha après a parlar: valencià i taiwanès.

Aquesta és la primera pregunta del qüestionari perquè he considerat essencial conèixer el tipus de bilingüisme dels enquestats abans d'endinsar-me en la recerca. Com s'observa en els gràfics, l'estudiantat valencià, en la seua gran majoria, ha experimentat un bilingüisme primerenc: el 30 % va aprendre a parlar exclusivament en valencià i el 50 %, tant en valencià com en castellà. Només un 20 % afirma que la seua llengua mare va ser únicament el castellà.

D'altra banda, el gràfic que reflecteix les respostes dels enquestats taiwanesos mostra una realitat ben distinta: el 73 % de l'estudiantat va aprendre a parlar només en xinès, i tan sols un 23 % afirma haver-ho fet tant en xinès com en taiwanès. Cap estudiant taiwanès ha respost que la seua primera llengua siga exclusivament el taiwanès.

- Avalueu la vostra competència oral en les llengües següents:

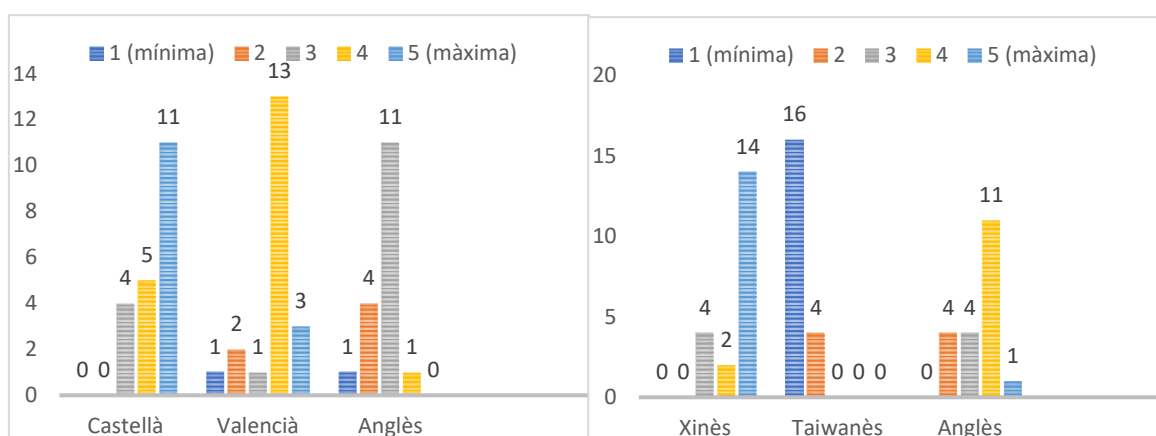
Gràfic 2: Comparació de la competència oral: valencià i taiwanès.

Per respondre a aquesta pregunta (i també per a la resta de qüestions que estudien la competència lingüística), no només s'han avaluat els coneixements orals del parell de llengües en conflicte, sinó que s'ha afegit la *lingua franca* per excel·lència del panorama internacional: l'anglès. D'aquesta manera, es poden analitzar els coneixements de la llengua minoritzada en relació a dos paràmetres distints: d'una banda, la llengua imposada per raons històriques i d'altra banda, la llengua imposada per la globalització recent.

Com es pot observar, més de la meitat dels estudiants tant valencians (12) com taiwanesos (15) afirmen tenir la màxima competència oral en les respectives llengües dominants. En cap dels casos, els estudiants s'han situat per davall del punt 3, és a dir, tots ells consideren que compten almenys amb una competència oral acceptable o mitjana en aquestes llengües. En el cas de l'anglès, la major part dels enquestats valencians (13) afirmen situar-se també en el punt 3 (competència acceptable), mentre que la meitat dels taiwanesos (10) consideren tenir-ne una competència oral relativament elevada (punt 4). Cap dels enquestats s'ha situat en el punt 1, així que tots ells afirmen tenir almenys una competència oral bàsica en anglès.

Per últim, els resultats de les llengües minoritzades discrepen molt més d'una comunitat lingüística a l'altra. La major part de l'estudiantat valencià afirma tenir-ne una competència oral relativament elevada (9) o màxima (6), mentre que l'estudiantat taiwanès oscil·la entre la competència bàsica (6) i la mitjana (6). Cal ressaltar que fins i tot alguns han confessat comptar amb una competència oral mínima en taiwanès (4), de manera que els seus coneixements orals són més elevats en una llengua estrangera com és l'anglès que en la seua pròpia.

- Avalueu la vostra competència escrita en les llengües següents:

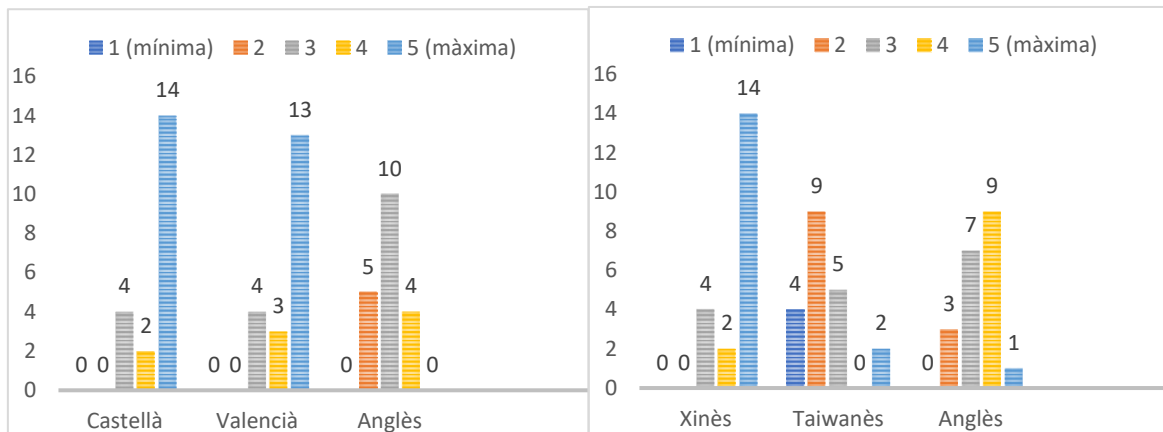
Gràfic 3: Comparació de la competència escrita: valencià i taiwanès.

Els resultats obtinguts per a aquesta pregunta reflecteixen dues realitats distintes. D'una banda, els enquestats valencians tenen generalment una competència escrita elevada (13), que coincideix en certa manera amb la seua competència oral, com s'ha pogut analitzar en la pregunta anterior. D'altra banda, els enquestats taiwanesos tenen, en la seua totalitat, una competència escrita mínima (16) o bàsica (4) en taiwanès. El fet que els parlants de taiwanès no siguen capaços d'escriure'l relega aquesta llengua a la comunicació oral, i condiona el seu desenvolupament en l'àmbit acadèmic. Com he descrit en la contextualització, l'ensenyament del taiwanès es redueix a la seua transcripció en caràcters xinesos o a la seua romanització: aquesta manca de normativització explica els resultats obtinguts en aquesta pregunta.

Per últim, la competència escrita en la llengua nacional dominant és màxima en més de la meitat dels enquestats, tant valencians (12) com taiwanesos (11). Pel que fa a la llengua dominant internacional, s'observen uns resultats molt similars a la pregunta anterior: els valencianoparlants tenen una competència escrita majoritàriament mitjana (13) i més de la meitat dels taiwanesos consideren que compten amb una competència escrita elevada (11).

- Avalueu la vostra comprensió en les llengües següents:

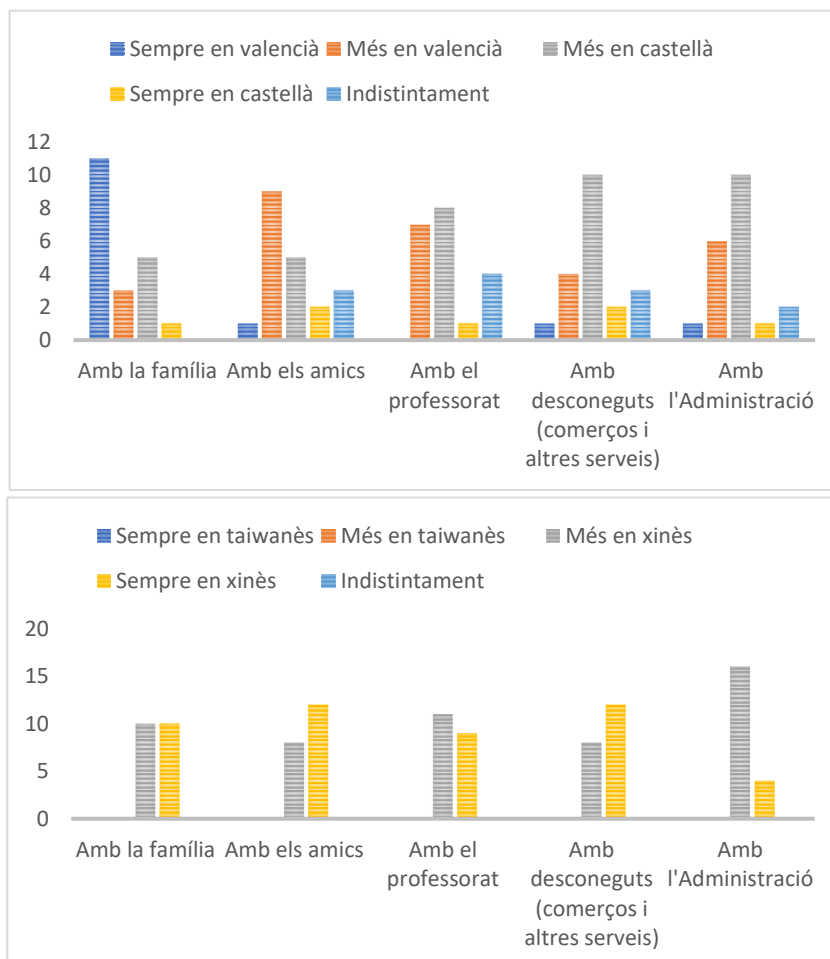
Gràfic 4: Comparació de la comprensió: valencià i taiwanès.

Els resultats obtinguts per a la llengua dominant són idèntics tant en els enquestats valencians com en els taiwanesos: la major part se'n situen en una comprensió màxima (14). En el cas de l'anglès, es manté la constant de les preguntes anteriors, és a dir, majoritàriament l'estudiantat taiwanès en té una comprensió elevada (9) mentre que l'estudiantat valencià en té una comprensió mitjana (10).

Si es comparen els resultats d'ambdues comunitats lingüístiques, la comprensió per a les llengües minoritzades és novament discrepant. Cap dels enquestats valencians ha respost que la seua comprensió siga inferior a mitjana, i la major part han afirmat que en tenen una comprensió màxima (14). Ben al contrari, només un nombre reduït dels enquestats taiwanesos considera tenir-ne una comprensió màxima (2), i la majoria oscil·len entre una comprensió mínima (4) i bàsica (9).

3.3.2. BLOC II. ESFERES D'ÚS

- En les següents situacions de relació amb els altres, quina llengua parleu preferentment?

Gràfic 5: Comparació de la llengua parlada preferentment: valencià i taiwanès.

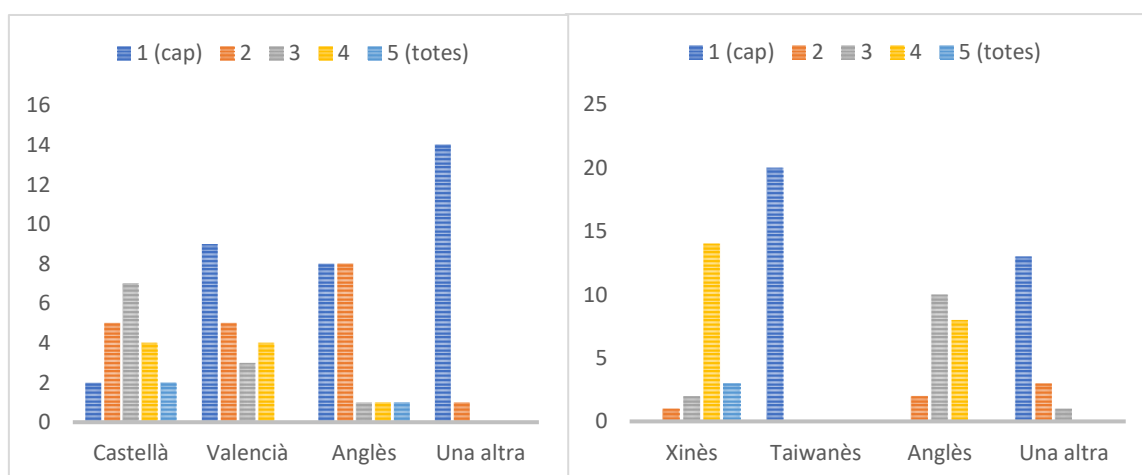
La primera pregunta sobre les esferes d'ús presenta diferents escenaris de comunicació i les possibilitats lingüístiques que es presenten per a cadascuna d'aquestes interaccions. En aquesta anàlisi, he utilitzat paràmetres distints de la investigació per estudiar-ne els resultats: d'una banda, l'ús del valencià per a l'àmbit privat i públic, i d'altra, la comparació entre la situació del valencià i el taiwanès.

S'observa que la major part dels enquestats valencians utilitzen més el castellà en les esferes públiques, tant amb desconeguts (10) com amb l'Administració (10). Al contrari, el valencià és la llengua preferida en l'àmbit privat: amb els amics, són majoria els enquestats que afirmen comunicar-se més en valencià (9), mentre que hi ha un nombre considerable que ha respost comunicar-se sempre en valencià amb la família (11). El fet

que els enquestats valencians afirmen utilitzar aquesta llengua amb les amistats és una clara mostra de renovació lingüística que planteja un futur alentidor per a la llengua. La comunicació amb el professorat ha sigut l'única que ha rebut respostes inconclusives, ja que el nombre de vots ha estat prou repartit, però cap estudiant ha afirmat comunicar-se sempre en valencià en l'àmbit universitari.

Aquesta situació contrasta molt amb els resultats obtinguts dels enquestats taiwanesos: en el gràfic podem observar que en totes les interaccions comunicatives només hi apareixen casos en què sempre es parla xinès o es parla més xinès. Fins i tot en les situacions familiars, la llengua dominant ha guanyat terreny a la llengua tradicionalment utilitzada en l'esfera privada. La substitució lingüística es pot apreciar de manera imminent en aquests resultats.

- Valoreu el volum de lectures que heu fet en cadascuna d'aquestes llengües durant aquest últim any:

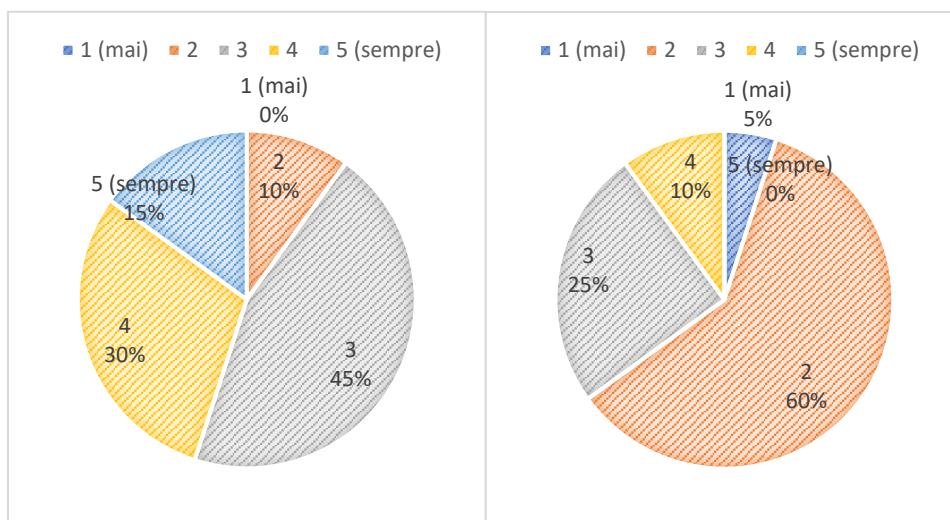

Gràfic 6: Comparació del volum de lectures: valencià i taiwanès.

El volum de lectures en ambdues llengües minoritàries és ínfim i, com es pot observar més avant en l'anàlisi, va de la mà amb la producció escrita. Si no s'escriu en una determinada llengua, difícilment s'hi llegirà. Més concretament, en el cas del valencià, la major part dels enquestats afirmen no fer cap lectura (9) o llegir molt poc (5) en aquesta llengua, però hi ha també una proporció de l'estudiantat que ha respost llegir de vegades (3) o prou a sovint (4) en valencià. El volum de lectures que realitzen en castellà i anglès tampoc és elevat, per la qual cosa es podria considerar que part dels enquestats valencians no llegeix de manera habitual.

Pel que fa als enquestats taiwanesos, s'observa de nou unanimitat de vots: cap dels estudiants que han realitzat el qüestionari llegeix en taiwanès. En canvi, la gran majoria ha afirmat llegir prou a sovint en xinès (14), en anglès (8) i fins i tot s'han comptabilitat algunes lectures en altres llengües (4).

- Valoreu amb quina freqüència inicieu una conversa en valencià/taiwanès:

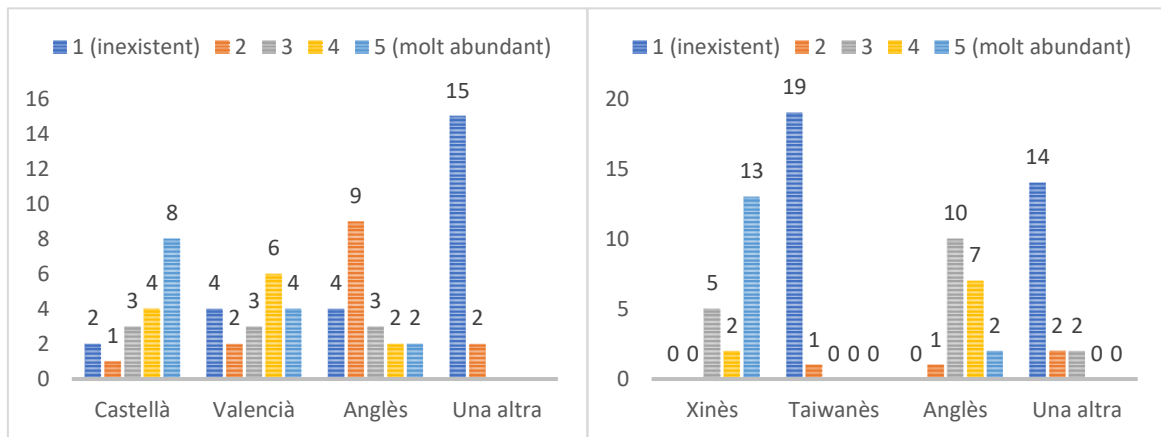

Gràfic 7: Comparació de la freqüència amb què s'inicia una conversa en valencià/taiwanès.

Aquesta pregunta és molt general però reflecteix amb èxit la percepció dels parlants envers la llengua minoritzada. Una vegada més, els enquestats valencians han obtingut resultats més positius: inicien una conversa en valencià de manera habitual (45 %) o molt habitual (30 %), fins i tot sempre (15 %), per últim, cap estudiant ha respost que mai inicia una conversa en valencià. Majoritàriament, els enquestats taiwanesos inicien una conversa en taiwanès de manera poc habitual (60 %), habitual (25 %) o molt habitual (10 %). Cap dels enquestats ha afirmat iniciar-la sempre en taiwanès, i només un 5 % no la inicia mai.

Aquests resultats són un poc contradictoris si es comparen amb la primera pregunta d'aquest bloc: quina llengua utilitzeu en les següents interaccions amb els altres. Recordem que el taiwanès no apareixia als gràfics de cap de les situacions comunicatives, mentre que ara només un enquestat ha respost que no inicia mai converses en taiwanès. En parlaré més en detall en les conclusions de l'anàlisi.

- Avalueu la vostra producció escrita en cadascuna d'aquestes llengües:

Gràfic 8: Comparació de la producció escrita: valencià i taiwanès.

Com he explicat anteriorment, la producció escrita en una llengua està molt lligada al volum de lectures que es comptabilitza. Per aquesta raó, els resultats que s'han obtingut hi són pràcticament idèntics, sobretot pel que fa als enquestats taiwanesos. La immensa majoria ha respost que la seua producció escrita en taiwanès és inexistent (19) i només un enquestat ha afirmat que la seua producció és reduïda. Previsiblement, la producció escrita en xinès és molt abundant en la major part dels casos (13) i en anglès és acceptable (10) o abundant (7).

Per últim, els enquestats valencians han donat respostes molt variades a aquesta pregunta: el mateix nombre de participants ha respost que la seua producció escrita és inexistent i molt abundant (4). A diferència dels enquestats taiwanesos, els estudiants valencians escriuen més en la seua llengua que en anglès o altres llengües, en les quals la producció escrita és considerablement més reduïda.

3.3.3. BLOC III. ACCEPTABILITAT I TOLERÀNCIA LINGÜÍSTICA

Com ja he detallat en la metodologia, aquest bloc consisteix a respondre una sèrie d'afirmacions en una escala numèrica de l'1 (totalment d'acord) al 5 (totalment en desacord). Hi ha un total de deu oracions, amb les quals he dissenyat dues taules: una amb les afirmacions positives i una altra amb les negatives. Cada taula recull les respostes dels participants en forma de percentatges (les respostes dels enquestats valencians, en color taronja i les dels enquestats taiwanesos, en color blau). Finalment, analitzaré els trets més importants de cadascuna de les taules.

- Afirmacions negatives

	1 (totalment d'acord)	2 (d'acord)	3 (indiferent)	4 (en desacord)	5 (totalment en desacord)
1. Fer els estudis universitaris en valencià/taiwanès és una pèrdua de temps.	0 % 5 %	25 % 5 %	5 % 45 %	10 % 15 %	60 % 30 %
2. No em sembla bé que es parle valencià/taiwanès en situacions en què hi ha persones que no l'entenen.	15 % 20 %	25 % 35 %	35 % 15 %	5 % 20 %	20 % 10 %
3. No m'agrada llegir llibres en valencià/taiwanès.	15 % 20 %	5 % 25 %	25 % 25 %	25 % 30 %	30 % 0 %
4. Normalment escric en castellà/xinès perquè tinc menys	30 % 45 %	25 % 30 %	10 % 5 %	5 % 10 %	30 % 10 %

faltes d'ortografia.					
5. No tinc res en contra del valencià/taiwanès, però considere que s'hauria de prioritzar l'aprenentatge d'altres llengües més internacionals, com ara l'anglès.	20 % 35 %	15 % 30 %	0 % 5 %	15 % 15 %	50 % 15 %
6. En una conversa en què l'altra persona afirma que "entén el valencià/taiwanès però no el parla", canvie al castellà/xinès.	20 % 40 %	10 % 35 %	25 % 20 %	25 % 1 %	20 % 0 %

Taula 1: Comparació de les respostes a les afirmacions negatives cap al valencià i el taiwanès.

Primerament, s'observa que més de la meitat de l'estudiantat del País Valencià ha votat que està totalment en desacord (60 %) amb la idea que estudiar en valencià no té cap utilitat, i cap participant està totalment d'acord amb aquesta afirmació. No obstant això, una quarta part dels enquestats està d'acord amb la idea que es planteja. Per a la mateixa qüestió formulada als enquestats taiwanesos, pel que fa a la seua llengua, la reacció més nombrosa ha sigut la indiferència (45 %), i només un 5 % ha considerat totalment inútil cursar els estudis en llengua taiwanesa.

Els resultats per a la segona afirmació han estat molt repartits en ambdues comunitats de parlants, i només un 15 % dels participants valencians i un 20 % dels taiwanesos estan totalment en desacord amb utilitzar la llengua pròpia quan hi ha persones que no l'entenen.

El gros dels participants valencians ha optat per una resposta indiferent (35 %). Encara que la majoria dels enquestats taiwanesos ha respost que està d'acord amb l'afirmació (35 %) i que, per tant, generalment no parlarien el taiwanès si tothom no el comprèn, un 20 % ha votat “en desacord” i un 10 %, “totalment en desacord”. Aquesta afirmació està relacionada amb l'última: en una conversa en què l'altra persona afirma no parlar la llengua minoritzada en qüestió, però sí entendre-la, s'hauria de canviar a la llengua més parlada? Els enquestats valencians han votat totes les opcions de manera prou igualada, mentre que els taiwanesos canvien de llengua en un 75 % dels casos, i cap participant continuaria parlant taiwanès en aquest tipus de situació.

El més cridaner de la tercera afirmació és que un 30 % dels participants taiwanesos estan en desacord amb l'afirmació “no m'agrada llegir llibres en taiwanès”. Aquesta resposta resulta sorprenent si es compara amb els resultats obtinguts en el segon bloc del qüestionari, en què tots els enquestats havien respost que no llegeixen mai en taiwanès. Caldria puntualitzar també que aquests llibres contenen meres transcripcions fonètiques en caràcters xinesos o en escriptura romanitzada, així que tampoc es podrien considerar llibres escrits en taiwanès com a tal.

Pel que fa a la quarta afirmació, el mateix nombre de participants valencians ha votat que està totalment en desacord i totalment d'acord (30 %) amb la idea que no escriuen en valencià perquè tenen més faltes d'ortografia que en castellà. Aquesta resposta em crida l'atenció, ja que abans havia detectat que la producció escrita en castellà és considerablement més abundant que en valencià. Caldria, per tant, aprofundir més en els motius que poden explicar aquesta realitat. Els participants taiwanesos coincideixen majoritàriament amb l'afirmació proposta: un 45 % hi està totalment d'acord i un 30 % hi està d'acord.

Per a la quinta afirmació, s'observen postures oposades per part de les dos comunitats lingüístiques. La meitat dels enquestats valencians estan totalment en contra de prioritzar l'aprenentatge de llengües estrangeres per davant del valencià, i només un 20 % està totalment d'acord amb aquesta afirmació. Pel que fa als participants taiwanesos, sumen un total de 65 % entre aquells que estan totalment d'acord amb aquesta idea (35 %) i els que hi estan d'acord (30 %). Amb aquests resultats s'observa que els estudiants taiwanesos prefereixen estudiar altres llengües, com s'ha vist reflectit en els resultats de les preguntes del bloc de competència lingüística.

- Afirmacions positives

	1 (totalment d'acord)	2 (d'acord)	3 (indiferent)	4 (en desacord)	5 (totalment en desacord)
7. M'agradaria que els meus fills parlaren i escriviren correctament el valencià/taiwanès.	70 % 10 %	0 % 3 %	5 % 55 %	10 % 20 %	10 % 0 %
8. Considere que tot el professorat hauria de saber valencià/taiwanès.	55 % 0 %	5 % 15 %	25 % 25 %	10 % 30 %	5 % 30 %
9. Em resulta agradable sentir parlar valencià/taiwanès.	65 % 10 %	10 % 35 %	10 % 30 %	5 % 10 %	10 % 5 %
10. M'agradaria tenir un coneixement més ampli del valencià/taiwanès tant oral com escrit.	65 % 20 %	5 % 20 %	0 % 40 %	15 % 15 %	15 % 5 %

Taula 2: Comparació de les respostes a les afirmacions positives cap al valencià i el taiwanès.

La gran majoria dels participants valencians voldrien que els seus fills parlaren i escriviren correctament el valencià (70 %), mentre que els taiwanesos s'han mostrat majoritàriament indiferents davant aquesta afirmació (55 %). De la mateixa manera, els enquestats valencians també consideren que el professorat hauria de saber valencià

(55 %), de fet només un 5% estan totalment en desacord i un 10 %, en desacord amb aquesta afirmació.

A més a més, per a l'afirmació "em resulta agradable sentir parlar valencià/taiwanès", s'observa també una clara diferència entre els dos grup d'enquestats: en línies generals, els valencians hi estan totalment d'acord (65 %), mentre que els taiwanesos estan d'acord (35 %) o els resulta indiferent (30 %).

Per últim, la major part dels enquestats valencians han manifestat que voldrien tenir uns coneixements més amplis de la llengua minoritzada en qüestió (65 %) i, novament, els taiwanesos s'hi han mostrat majoritàriament indiferents (40 %).

4. CONCLUSIONS

Tal com he pogut comprovar al llarg de l'estudi, el futur de la llengua taiwanesa es presenta certament desolador. L'anàlisi de les dades obtingudes no ha fet més que reafirmar la hipòtesi prèviament formulada: l'estudiantat bilingüe en català i castellà al País Valencià té una major acceptació cap a la llengua minoritzada en qüestió que l'estudiantat bilingüe en taiwanès i xinès a Taiwan cap al taiwanès. No obstant això, encara que intuïa que la situació de la llengua no era la ideal, quan vaig començar aquesta investigació no hauria sigut capaç d'imaginar que hi detectaria uns resultats tan devastadors.

Com que l'escriptura del taiwanès s'ha limitat a la transcripció fonètica mitjançant caràcters xinesos o a través de la seua romanització, els parlants l'han abandonada quasi per complet. Caldria dur a terme una investigació més personalitzada (mitjançant entrevistes en comptes de qüestionaris) per aprofundir en les raons que expliquen aquesta realitat. Un motiu lògic seria pensar que la població taiwanesa no escriu en la seua llengua perquè simplement no els és possible: la carència d'un procés de normativització del taiwanès és un aspecte que m'agradaria estudiar, perquè pot donar resposta a moltes incògnites que ha deixat aquesta anàlisi. Si no es prenen mesures des de les institucions adients, és impossible treballar cap a una comunitat lingüística més justa, com ha estat fent el català per recuperar la normalitat lingüística. Encara que és evident, pels resultats obtinguts, que la situació del català al País Valencià també és en gran mesura millorable, no hi ha dubte que s'ha superat la fase de perill de substitució lingüística que contràriament viu el taiwanès en l'actualitat.

No obstant això, a més de la impossibilitat d'obtenir resultats positius per al llenguatge escrit, és sorprenent observar que el taiwanès també està sent substituït en tots els àmbits d'ús del llenguatge oral, fins i tot en les esferes familiars. Com he explicat amb anterioritat, el taiwanès (com també fou el cas del català), va quedar relegat a l'àmbit privat durant el temps d'imposició de la llengua dominant. Per aquesta raó, esperava obtenir resultats semblants als que s'han recollit per a l'estudiantat valencià (més de la meitat dels quals han dit que es comuniquen amb la família "sempre en valencià"). Però les dades obtingudes dels enquestats taiwanesos no compleixen aquestes prediccions: el fet que tots els participants hagen respost que es comuniquen en xinès en totes les esferes de la seua vida aporta molta informació sobre la situació de la llengua minoritzada. Per fer-ne una

comparança, podríem estar davant d'un cas d'autoodi, semblant al que la burgesia catalana va manifestar cap a la seua llengua quan va reconèixer el castellà com a llengua oficial al segle XIX. Aquest concepte pot explicar l'abandó de la llengua i cultura pròpies a favor d'una altra que gaudeix d'un major prestigi. Però novament, els motius que poden explicar aquesta realitat són només aproximacions que requeririen un estudi més exhaustiu de la comunitat de parlants.

Com a resposta als objectius que he descrit en la introducció, es pot afirmar que el taiwanès s'enfronta a una situació de substitució lingüística imminent. Les possibles solucions al problema passen per una política lingüística capaç de garantir una normativització eficaç de la llengua. Sense aquest pas previ, la seua normalització és un procés pràcticament utòpic. Al meu parer, la gran diferència entre els dos casos de llengües minoritzades que he analitzat recau en la consciència social: les actituds lingüístiques negatives cap a la llengua pròpia són molt difícils de canviar, perquè el sentiment d'identitat lingüística no s'imposa i pot disminuir fins a desaparèixer per complet.

Una altra possibilitat és que la societat taiwanesa no experimente aquest sentiment d'identitat lingüística perquè el taiwanès va derivar, fa quasi quatre-cents anys, d'una llengua estrangera, el Holo. Aquesta hipòtesi podria esdevenir una nova línia d'investigació sobre les raons que poden explicar les actituds lingüístiques d'aquesta comunitat de parlants cap al taiwanès.

Personalment, crec que aquest treball deixa moltes portes obertes a la recerca, sobretot pel que fa al cas taiwanès, i totes elles m'interessen enormement. Pense que caldria fer un estudi diversificat per conèixer la situació d'aquesta llengua en els diferents contextos: segons la zona geogràfica, l'estatus social, el gènere o l'edat. Tots aquests paràmetres poden ser molt útils per arribar a conclusions més clarificadores. A més a més, evidentment és necessari fer una anàlisi quantitativa amb mostres poblacionals més nombroses, per garantir-ne resultats fiables.

Per últim, em referiré a la relació que ha tingut el meu TFG amb els coneixements que he adquirit durant el grau. Curiosament, han sigut dues assignatures que no estan relacionades amb la traducció directament les que han despertat el meu interès per la sociolingüística, sense haver-me'n adonat en un primer moment. Tant les sessions de Lingüística com a les de Filosofia han aprofundit en conceptes essencials per a la

formació dels futurs traductors i intèrprets. Com a professionals de la llengua, haurem de dominar molt més que el seu ús pràctic, ja que la llengua no es desenvolupa de manera aïllada: és necessari entendre el context de cada comunitat de parlants per poder assolir-ne coneixements reals, i no quedar-nos només en la superfície dels llibres de text i les llistes de vocabulari. D'aquesta manera, investigar les actituds lingüístiques de dues comunitats lingüístiques tant diferents m'ha permès impregnar-me del component més humà de la llengua: la seua relació amb la societat.

BIBLIOGRAFIA

- Aracil, Lluís V. (1978). Sociolinguistics: Revolution and Paradigm. *Sociolinguistic Newsletter*, 9(2), 3-8.
- Bem, Daryl. (1967). Self-Perception: An Alternative Interpretation of Cognitive Dissonance Phenomena. *Psychological Review*, 74(3), 183-200.
- Bem, Daryl. (1972). Self-Perception Theory. *Advances in Experimental Social Psychology*, 6, 1-62.
- Blas Arroyo, José L. (2005). *Sociolingüística del español. Desarrollos y perspectivas en el estudio de la lengua española en el contexto social*. Madrid: Cátedra.
- Buendía, Leonor, Pilar Colás i Fuensanta Hernández. (1997). *Métodos de investigación en Psicopedagogía*. Madrid: McGraw-Hill.
- Calsamiglia, Helena i Empar Tuson. (1980). Ús i alternança de les llengües en grups de joves d'un barri de Barcelona: Sant Andreu de Palomar. *Treballs de Sociolingüística Catalana*, 3, 11-82.
- Encyclopaedia of the Nations. (n.d.). Consultat 30 abril 2018, des de <http://www.nationsencyclopedia.com/Asia-and-Oceania/Taiwan-LOCATION-SIZE-AND-EXTENT.html>
- Fabra, Pompeu. (1932). *Diccionari general de la llengua catalana*. Barcelona: Edasha.
- Ferguson, Charles A. (1959). Diglossia. *Word*, 15, 325-340.
- Fishman, Joshua A. (1967). Bilingualism with and without Diglossia; Diglossia with and without Bilingualism. *A Journal of Social Issues*, 23(2), 29-38.
- Fishman, Joshua A. (1970). *Sociolinguistics: A Brief Introduction*. Newbury House: Rowley.
- Gómez Molina, José R. (1998). *Actitudes lingüísticas en una comunidad bilingüe y multilectal: área metropolitana de Valencia*. València: Universitat de València.
- González Martínez, Juan. (2008). Metodología para el estudio de las actitudes lingüísticas. Dins Inés Olza, Manuel Casado i Ramón González (Coords.), *Actas del XXXVII Simposio Internacional de la Sociedad Española de Lingüística (SEL)* (pp. 229-238). Pamplona: Servicio de Publicaciones de la Universidad de Navarra.
- Hernández Campoy, Juan M. i Manuel Almeida. (2005). *Metodología de la investigación sociolingüística*. Màlaga: Comares.
- Labov, William. (1972). *Sociolinguistic Patterns*. Filadèlfia: University of Pennsylvania Press.
- López Morales, Humberto. (1989). *Sociolingüística*. Madrid: Gredos.

- Ming-Hsuan, Wu. (2009). Language Planning and Policy in Taiwan: Past, Present and Future. *Working Papers in Educational Linguistics*, 24(2), 99-118.
- Mollà, Toni. (1997), Opcions de política lingüística: models i vies. Dins Toni Mollà (Ed.), *Política i planificació lingüístiques* (pp. 105-130). Alzira: Bromera.
- Solé i Camardons, Jordi. (1989). *Sociolingüística per a joves: una perspectiva catalana*. Barcelona: La Llar del Llibre.
- Tobarra, Andreu i Rafael Xambó. (1998). *Usos i actituds lingüístiques a la Universitat de València*. València: Servei de Publicacions de la Universitat de València.
- Vallverdú, Francesc. (1973). *El fet lingüístic com a fet social: assaig de lingüística institucional*. Barcelona: Edicions 62.
- Weinreich, Uriel. (1979). *Languages in Contact*. Nova York: Mouton Publisher.
- Xuezhèn, Huang. (1993). *Jiangyong fangyan yanjiu (The research on Jiangyong dialect)*. Pequín: Shehui Kexue Wenxian Chubanshe.

ANNEXOS

Annex 1. Questionari en català

Actituds lingüístiques

Aquest qüestionari està dirigit a l'estudiantat bilingüe (en castellà i valencià) i té com a objectiu conèixer les actituds que els parlants mostren cap a les llengües d'estudi. Vos convidem a respondre de manera anònima i totalment confidencial a les preguntes següents.

SIGUIENTE

Este formulario se creó en Universitat Jaume I. Informar sobre abusos - Condiciones del servicio - Otros términos

Google Formularios

Actituds lingüístiques

BLOC I: COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA

En quina llengua vas aprendre a parlar?

- Castellà
- Valencià
- Ambdues alhora
- Una altra

Avalueu la vostra competència oral en les llengües següents:

	1 (mínima)	2	3	4	5 (màxima)
Castellà	☐	☐	☐	☐	☐
Valencià	☐	☐	☐	☐	☐
Anglès	☐	☐	☐	☐	☐

Avalueu la vostra competència escrita en les llengües següents:

	1 (mínima)	2	3	4	5 (màxima)
Castellà	☐	☐	☐	☐	☐
Valencià	☐	☐	☐	☐	☐
Anglès	☐	☐	☐	☐	☐

Avalueu la vostra comprensió en les llengües següents:

	1 (mínima)	2	3	4	5 (màxima)
Castellà	☐	☐	☐	☐	☐
Valencià	☐	☐	☐	☐	☐
Anglès	☐	☐	☐	☐	☐

ATRÁS

SIGUIENTE

Este formulario se creó en Universitat Jaume I. Informar sobre abusos - Condiciones del servicio - Otros términos

Actituds lingüístiques

BLOC II: ESFERES D'ÚS

En les següents situacions de relació amb els altres, en quina llengua parleu preferentment?

	Sempre en valencià	Més en valencià	Més en castellà	Sempre en castellà	Indistintament
Amb la família	☐	☐	☐	☐	☐
Amb els amics	☐	☐	☐	☐	☐
Amb el professorat	☐	☐	☐	☐	☐
Amb desconeguts (comerços i altres serveis)	☐	☐	☐	☐	☐
Amb l'Administració	☐	☐	☐	☐	☐

Avalueu la vostra competència escrita en les llengües següents:

	1 (mínima)	2	3	4	5 (màxima)
Castellà	☐	☐	☐	☐	☐
Valencià	☐	☐	☐	☐	☐
Anglès	☐	☐	☐	☐	☐

Avalueu la vostra comprensió en les llengües següents:

	1 (mínima)	2	3	4	5 (màxima)
Castellà	☐	☐	☐	☐	☐
Valencià	☐	☐	☐	☐	☐
Anglès	☐	☐	☐	☐	☐

ATRÁS

SIGUIENTE

Este formulario se creó en Universitat Jaume I. Informar sobre abusos - Condiciones del servicio - Otros términos

Valoreu el volum de lectures que heu fet en cadascuna d'aquestes llengües durant aquest últim any:

	1 (cap)	2	3	4	5 (totes)
Castellà	☐	☐	☐	☐	☐
Valencià	☐	☐	☐	☐	☐
Anglès	☐	☐	☐	☐	☐
Una altra	☐	☐	☐	☐	☐

Valoreu amb quina freqüència iniciu una conversa en valencià:

	1	2	3	4	5	
Mai	☐	☐	☐	☐	☐	Sempre

Avalueu la vostra producció escrita en cadascuna d'aquestes llengües:

	1 (inexistent)	2	3	4	5 (molt abundant)
Castellà	☐	☐	☐	☐	☐
Valencià	☐	☐	☐	☐	☐
Anglès	☐	☐	☐	☐	☐
Una altra	☐	☐	☐	☐	☐

ATRÁS

SIGUIENTE

Este formulario se creó en Universitat Jaume I. Informar sobre abusos - Condiciones del servicio - Otros términos

Actituds lingüístiques

BLOC III: ACCEPTABILITAT I TOLERÀNCIA LINGÜÍSTICA

En les qüestions que segueixen, trobareu diferents graus d'acceptabilitat per a una sèrie d'afirmacions. Contesteu la que més s'aproxime a la vostra manera de pensar per a cadascuna de les frases que vos proposem.

Fer els estudis universitaris en valencià és una pèrdua de temps per al futur.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

M'agradaria que els meus fills parlaren i escriviren correctament el valencià.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

No em sembla bé que es parle valencià en situacions en què hi ha persones que no l'entenen.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

No m'agrada llegir llibres en valencià.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

Normalment escric en castellà perquè tinc menys faltes d'ortografia.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

Considere que tot el professorat hauria de saber valencià.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

Em resulta agradable sentir parlar valencià.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

No tinc res en contra del valencià, però considere que s'hauria de prioritzar l'aprenentatge d'altres llengües més internacionals, com l'anglès.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

En una conversa en què l'altra persona afirma que "entén el valencià però no el parla", canvie al castellà.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

M'agradaria tenir un coneixement més ampli del valencià tant oral com escrit.

	1	2	3	4	5	
Totalment d'acord	☐	☐	☐	☐	☐	Totalment en desacord

Actituds lingüístiques

Fi del qüestionari

Moltes gràcies per la vostra participació.

[ATRÁS](#)

[ENVIAR](#)

Este formulario se creó en Universitat Jaume I. Informar sobre abusos - Condiciones del servicio - Otros términos

Google Formularios

語言態度 (Language Attitudes)

此問卷設計給使用中文及臺語的學生，希望能了解語言使用者對於特定語言的語言態度，我們誠摯地邀請你匿名回答下列問題。

(This survey is addressed to bilingual students (in Chinese and Taiwanese) and it aims to understand the attitudes that speakers present towards the chosen languages. We invite you to anonymously answer the following questions.)

SIGUIENTE

Este formulario se creó en Universitat Jaume I. Informar sobre abusos - Condiciones del servicio - Otros términos

Google Formularios

語言態度 (Language Attitudes)

第一部分：語言水平 (PART I: LANGUAGE PROFICIENCY)

下列何者是你的母語？ (What language did you learn to speak first?)

- 中文 (Chinese)
- 臺語 (Taiwanese)
- 中文與臺語 (Both at the same time)
- 其他 (Another one)

自我評估對各個語言的口語熟練度: (Evaluate your oral proficiency in the following languages:)

	1 (低) (minimum)	2	3	4	5 (高) (maximum)
中文 (Chinese)	☐	☐	☐	☐	☐
臺語 (Taiwanese)	☐	☐	☐	☐	☐
英語 (English)	☐	☐	☐	☐	☐

自我評估對各個語言的書寫熟練度: (Evaluate your written proficiency in the following languages:)

	1 (低) (minimum)	2	3	4	5 (高) (maximum)
中文 (Chinese)	☐	☐	☐	☐	☐
臺語 (Taiwanese)	☐	☐	☐	☐	☐
英語 (English)	☐	☐	☐	☐	☐

自我評估對各個語言的綜合熟練度: (Evaluate your level of understanding in the following languages:)

	1 (低) (minimum)	2	3	4	5 (高) (maximum)
中文 (Chinese)	☐	☐	☐	☐	☐
臺語 (Taiwanese)	☐	☐	☐	☐	☐
英語 (English)	☐	☐	☐	☐	☐

ATRÁS

SIGUIENTE

語言態度 (Language Attitudes)

第二部分：語言使用 (PART II: FIELDS OF USE)

在下列各情況下，你通常使用的語言為何？(In the following situations of interaction with the others, what language do you normally use?)

	一律使用中文 (Always Chinese)	通常使用中文 (Mostly Chinese)	一律使用臺語 (Mostly Taiwanese)	通常使用臺語 (Always Taiwanese)
與家人交談 (With your family)	☐	☐	☐	☐
與朋友交談 (With your friends)	☐	☐	☐	☐
與老師交談 (With the teachers)	☐	☐	☐	☐
與陌生人交談 (如：在商店內) [With strangers (shops and other facilities)]	☐	☐	☐	☐
與政府機關人員交談 (With the public administration)	☐	☐	☐	☐

評估你一年內閱讀的書所使用的語言：(Evaluate the amount of books that you have read this year in the following languages:)

	1 (少部分或無) (any)	2	3	4	5 (全部) (all)
Chinese (中文)	☐	☐	☐	☐	☐
Taiwanese (臺語)	☐	☐	☐	☐	☐
English (英語)	☐	☐	☐	☐	☐
Another one (其他)	☐	☐	☐	☐	☐

綜合來說，你多常使用臺語：(Evaluate how often you start a conversation in Taiwanese:)

	1	2	3	4	5	
從不 (Never)	☐	☐	☐	☐	☐	總是 (Always)

評估你對下列語言的書寫量: (Evaluate your written production in the following languages:)

	1(不曾) (non-existent)	2	3	4	5(大量) (abundant)
中文 (Chinese)	☐	☐	☐	☐	☐
臺語 (Taiwanese)	☐	☐	☐	☐	☐
英語 (English)	☐	☐	☐	☐	☐
其他 (Another one)	☐	☐	☐	☐	☐

ATRÁS

SIGUIENTE

語言態度 (Language Attitudes)

第三部分：語言接受度 (PART III: LANGUAGE ACCEPTANCE AND TOLERANCE)

以下問題，陳述不同事實，請點選與你感受最符合的選項。
(In the following questions, you will find different levels of acceptance for a number of sentences. Please, answer the one that fits better with your way of thinking for each of the sentences provided.)

在大學裡學臺語是浪費時間。(Studying in Taiwanese at university is a waste of time.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

如果不是所有人都懂臺語，我會選擇不用臺語溝通。(I prefer not to speak in Taiwanese when not everyone understands it.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

未來，我希望我的兒女正確地學習「說」及「寫」臺語。(In the future, I would like my children to correctly speak and write Taiwanese.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

我不喜歡閱讀以臺語撰寫的書。(I don't like to read books written in Taiwanese.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

我通常用中文書寫因為較不容易出錯。(I normally write in Chinese because I have less mistakes.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

我認為所有老師都需要有辦法以臺語溝通。(I think that all teacher should be able to communicate in Taiwanese.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

我若聽到有人以臺語溝通，會感到親切。(I find pleasant to listen to people speaking in Taiwanese.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

我對臺語沒有偏見，但我認為學習其他更國際化的語言（如：英語）更為重要。(I have nothing against Taiwanese language, but I think that learning international languages, like English, should be considered a priority.)

在對話中，若對方說自己「聽得懂臺語但不會說臺語」，我會改用中文溝通。(In a conversation in which the other person states that they “understand Taiwanese but they don’t speak it”, I switch into Chinese.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

我想要學習更多關於臺語「說」及「寫」的知識。(I would like to have a wider knowledge of both oral and written Taiwanese.)

	1	2	3	4	5	
完全同意 (Completely agree)	☐	☐	☐	☐	☐	完全不同意 (Completely disagree)

ATRÁS

SIGUIENTE

語言態度 (Language Attitudes)

問卷結束 (End of the survey)

謝謝你的參與。
(Thank you for your participation.)

ATRÁS

ENVIAR

Este formulario se creó en Universitat Jaume I. Informar sobre abusos - Condiciones del servicio - Otros términos

Google Formularios